

wjele sferje najhrosnišchi njedźak był. Pšchetož wón naš njeje k temu wumohl, so dyrbjeli sažo hrěšćicž, runje tak, kaž paducha teho dla s jastwa njepušćeža, so by s nowa franyl. Wjele sferje wobeńdzemy, hdyž jako wot hrěcha wumoženi sažo s nowa hrěchej słužimy, njeńicžomny njeskutk, so s nowa nascheho Knjesa Jesom Khrysta kšichujuemy a jeho swjatu krej s nohomaj podteptamy. A so je tajki njeskutk na dobo same nasche najwjetše njesbože, to so samo rošymy; swj. japoschtol pak nam praji: so budžemy potom wumrjecž dyrbjecž. Wón chze prajicž: potom nimamy ničžo druge hacž wěcžne satamanstwo doczałacž, dokelž Jesu-šowu hnadu a jeho wumoženje s tym, so hrěchej słužimy, jaczišamy. Potom s my štokrócz njeńicžomnišchi, hacž židzi, kiž Jesuša kšichowachu. Pšchetož czi běchu židzi, a su Khrystuša jako židzi kšichowali. My pak s my kšesczijenje a kšichujuemy jako kšesczijenje Jesuša s nowa, kiž my tola jemu knjes rěkamy a so po nim mjenujemy. Duž je sa naš to jenicžy prawy dzał, kiž Khrystušej saplacžimy, so, dokelž do njeho jako sbóžnika wěrimy, jemu k cžesczi a k lubosczi pšes Ducha skutki cžela morimy, wschě skutki hrěcha, wschě žadošće cžela a swěta hidžimy, cžertej so wotrjeknywschi, we wschej prawdosći a swjatosći jemu słužimy bjes bojosće swoje žiwe dny jako jeho swěrne a poslušne džeczi. A hdyž to cžinimy, njewopočasujemy jenož temu Knjesej swoju džakomosć, kotruž s my jemu winojczi, ale cžinimy tež pódla, so same swoje sbože a sbóžnosć namakamy. Pšchetož swj. japoschtol praji: „potom budžemy my žiwi“, to rěka: budžemy wěcžnje žiwi. S tym pak, kaž so same rošymy, njeje prajene, so swoju sbóžnosć sažsłužimy; to japoschtolkej do myšlow njepšchidže; ale wón chze jeno to s tym prajicž, so Bóh nikoho, kiž jeho Syna s nowa kšichuje, do njebja njewošmje; so njemóže žaneho njedžakomneho, njewobrocženeho hrěšćnika sbóžneho cžinicž. Pšchetož hdy by Bóh njewobrocženeho hrěšćnika do njebja wšak, dha by so s nim žyke njebjo sanješwarniko a sbóžnosć njebyła samo w njebju wjazny móžna. Widžimy-li s teho, so dyrbimy hrěchej wotemrjecž a prawdosći žiwi bycž, hdyž chžemy Knjesej Jesušej nasch džak pšchinjecž, naschu wěru wopočasacž a sbóžni bycž, dha chžemy po sčadnosći nascheje epistole sšromadnje wopominacž: Pšes cžo so nam poradži cželne skutki moricž?